

БІЛОГОЛОВА УКРАЇНСЬКА ПОРОДА — РЕЗЕРВ СПАДКОВОГО МАТЕРІАЛУ, АДАПТОВАНОГО ДО УМОВ УКРАЇНИ

Схрещування місцевих порід з високовідселекціонованими призвело до різкого зменшення чисельності чистопородного поголів'я та повного зникнення ряду вітчизняних порід, разом з якими зникають найбільш цінні гоподарсько-біологічні ознаки. Саме тому система розведення локальних порід у вигляді генофондних стад спрямована на збереження їх генетичної мінливості, а також притаманних їм специфічних ознак.

Програма збереження генофонду білоголової української породи в племзаводі «Антоніни» передбачає структурування стада з виділенням генеалогічних ліній, внутрілінійне розведення, оцінку генетичної структури стада за аеллофондом поліморфних систем.

Чисельність чистопородного поголів'я в стаді невелика — 105 корів та 250 телиць і нетелей. Корови відносяться до 5 основних ліній: Резвого 33—54 голови, Лимона 11—15, Жаргуна 157—15, Озона 417—11, Марта 171—8 голів. Це ставить питання про забезпечення внутрілінійного розведення без значного підвищення гомозиготності тварин.

У зв'язку із цим передбачено використовувати на стаді підвищене число плідників, при відборі яких враховувати їх можливий внесок у збереження генетичної мінливості породи. Обов'язковим критерієм відбору плідників є оцінка генотипу за комплексом генетичних тестів, створення запасів замороженої сперми, збереження її у банку генетичних ресурсів та індивідуальне закріплення за матками.

Імуногенетичний аналіз протестованих у племзаводі «Антоніни» тварин свідчить про значне насичення їх фактором V, що є однією з рис, притаманних більшості локальних порід. За системою EAB у породі чітко простежується досить висока частота алелей $BGT_2G'B''$, $BGI_1OTYG'Q'$, YY' , які, за даними В.Я. Меще-

© В.Г. Кураш, В.М. Булка, А.П. Кругляк,
Б.Є. Подоба, Р.О. Стоянов, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31—32

кова (1968), становила основний алогофонд стада. Носієм алей ВGТ₂G'В" і ВGІ₁ОТУG'Q' є бугай Сигнал 721, від якого на Хмельницькому племпідприємстві нагромаджено близько 4 тис. нез сперми. У бугая Злака 673 є аель ВGТ₂G'В". Оскільки ці плідники є синами Часа 59, можна планувати закладку і подальший розвиток цієї спорідненої групи під імуногенетичним контролем.

Отже, є підстави вважати, що при розведенні в племзаводі «Антоніни» білоголової української худоби є всі можливості збереження її генофонду.

*Хмельницьке облплемоб'єднання
Племзавод «Антоніни» (Хмельницька область)
Інститут розведення і генетики тварин УААН*

УДК 636.22/28.082

В.Г. КУРУЛЮК

СЕЛЕКЦИОННЫЕ МОДЕЛИ РЕКОНСТРУКЦИИ МЕСТНЫХ ПОРОД СКОТА В РЕСПУБЛИКЕ МОЛДОВА

На основе обобщения результатов научных исследований и практического опыта по выведению молдавского типа чернопестрого скота, детальной оценки генотипов по комплексу признаков с учетом сложившихся условий кормления разработаны и предложены селекционные модели для «южного» и «северного» зональных подтипов этого скота и консолидации поголовья в желательном типе.

Определяющим фактором в выборе желательного типа скота и методов его создания служит уровень кормления животных. Исходя из этого, нельзя считать оправданным воспроизведение животных типа голштинского скота в оригинале в массе хозяйств с его генетическим потенциалом молочной продуктивности, превышающим 7 тыс. кг молока в год. Считаем, что этот тип нужен в 2-3 хозяйствах республики, используемых в качестве репродукторов для корректировки селекционного процесса всего массива в целом. С учетом уровня развития молочного скотоводства в Республике Молдова установка на максимальное превос-

© В.Г. Курулюк, 1999

Розведення і генетика тварин. 1999. Вип. 31 – 32